

i de mellemliggende Aar — nemlig 45—46—52—65—62—109—119—109—81—133 — altsaa med smaa Variationer, men Tallet er altsaa i det Hele jævnt stigende, og det er jo en Stigning, som meget betydelig overstiger den, som selve Folketallets Formerelse kunde motivere. Det er en Stigning til henved det Treobbelte, medens jo Folkemængden ikke er voget i det tilsvarende Forhold, idet Stadens Folkemængde i Aaret 1871 var 185,000 og i 1880 var 237,000. De smaa Volds-gjerninger, som jeg forresten antager, at den ærede Interpellant nærmest har taget Hensyn til, ere i Politiets statistiske Meddelelser indbefattede under det almindelige Begreb „Gadeuordener“, som imidlertid omfatter adskilligt Mere og Andet end dem. Denne Kategori „Gadeuordener“ fremviser ligeledes en meget betydelig Stigning, idet Antallet af dem, der have været sigtede for Gadeuordener, er i Aarene fra 1871 til 1880 inklusive steget fra 506 til 2,367, ligeledes med en jævn Stigning gennem denne Aarække, som det ikke har Interesse at gjøre nærmere Rede for. Jeg skal endelig endnu nævne som Noget, der maasse kunde belyse Forholdene yderligere og lettere, at naar man vil tage det procentvis, f. Ex. spørge om, hvormange Tilfælde der falder paa 1000 Individer, stiller Forholdet sig saaledes, at i 1871 var der af Sigtede for Gadeuorden omtrent $2\frac{1}{2}$ pro mille, men i 1880 er Forholdet steget til $7\frac{4}{10}$ pro mille. Et lignende Forhold viser en anden Kategori, der er af et vist Slægtfæb hermed, og som kaldes „Vertshusuordener“. Sigtede herfor vare i 1871 ca. $\frac{3}{10}$ pro mille, men dette steg til $2\frac{1}{10}$ pro mille i 1881. Et lignende libet iitalende Resultat frembyder sig, naar man ser hen til Antallet af dem, der ere anholdte paa Grund af Drukkenfæb; Antallet af disse var i 1871 omtrent 18 pro mille, men i 1880 $22\frac{4}{5}$ pro mille. Der er altsaa ogsaa her en temmelig betydelig Stigning, skjøndt Stigningen paa dette Gæbet ikke er saa forbausende som paa de to andre, jeg anførte. Jeg mener da, at, om end det ikke kan statistisk estervises, at netop den Slags Volds-gjerninger, som den ærede Interpellant har for Die, ere stegne i Antal, ere de øvrige Data, jeg har tilladt mig at anføre, tilstrækkelige til at gjøre det i høi Grad sandsynligt, at ligesom alle andre Ordener og Volds-gjerninger ere stegne betydelig, saaledes ere vel ogsaa disse, der have Karakter af Angreb paa sagesløs Mand, stegne ikke saa lidt. Jeg tror derfor, naar man ser hen til, at det, der fremkommer Næste om, jo ikke er nogen særdeles væsentlig eller fra et principielt Standpunkt betragtet indgribende Forandring i Straffeloven, kunde der vel være Anledning til at forsøge, om der kunde opnaas Noget ad den Vej. Det, som skulde naas derved, skulde være for det Første, at Sagen under offentlig Forsøgning skulde bringes ind under strengere Straffebestemmelser, og at der

navnlig aabnedes Mulighed for Anvendelse af Fængselsstraf efter Straffelovens § 200, Noget, hvortil der jo ikke er Afgang efter Politivedtægten — og dernæst, hvad der naturligvis har endnu mere Betydning, at Domstolene ved selve Straffens Udmaalning blive berettigede til at se Sagen under Synspunktet af § 200 og ikke under Synspunktet: Gadeuorden eller Politiovertrædelse, som er det Synspunkt, fra hvilket den offentlige Politiret maa se Sagen, naar den anvender Politivedtægternes Bestemmelse derpaa. Men endelig er det endnu vigtigere, at de Private blive befrieede for den Uleilighed, som er forbunden med selv at forsøge en saadan Sag, og at de faae Politiets Hjælp, som paa dette Punkt har overmaade meget at betyde. Den Private, som har været Gjensland for et saadant Overfald, vil jo meget ofte, navnlig naar han er sagesløs Mand og virkelig er bleven overfalden uden Anledning af en ham ubesjendt Person, ikke vide, hvem der har overfaldet ham, og han vil have meget vanskeligt ved blot ved sine egne private Bestræbelser at komme til Kundskab derom. Det vil i denne Henseende selvfølgelig have stor Betydning, at han kan faae Politiets Hjælp til at efterspore Gjerningsmanden, navnlig hvor den Paagjældende ikke strax paa Stedet anholdes for Gadeuorden. Dernæst er der ogsaa ganske vist overmaade Mange, som, selv om de vide eller faae at vide, hvem det er, der har overfaldet dem, dog kun have meget ringe Lyft til dels at anvende Penge paa at forsøge Sagen som privat Politifag, dels at møde ofte selv for at fremme Sagen eller antage en Sagsfører dertil. Det er mig derfor forsaavidt ikke ubehageligt, at den her omtalte Forespørgsel er stillet, som jeg haaber, at den kan give Anledning til, at man af de Udtalelser, som maatte fremkomme her i Thinget desangaaende, kan faae en Forefilling om, hvorvidt Thinget maatte være af samme Mening som den ærede Forespørgger, nemlig, at der kunde være Anledning til at gjøre en saadan Forandring i Straffeloven som den, der her er bragt paa Bane.

Rettelser.

- Sp. 427, L. 2 f. o.: Efter „søen“ læs: „og ombendt“.
 — 428, L. 8 f. n.: Istedetfor „anlægge“, læs: „itte anlægge“.
 — 430, L. 28 f. n.: „“ sættes efter „eksisteret“, „;“ efter „Overflade“ bortfalder.
 — 430, L. 16 f. n.: „ogfaa“ bortfalder.
 — 431, L. 21 f. o.: Istedetfor „seneste“, læs: „neste“.
 — 434, L. 10 f. n.: Istedetfor „Bølgebevægelse“, læs: „Storm“.